

46 Живъ Господь, и благословено защищеніето мое, и нека се вознесе Богъ на-спасеніето мое :

47 Богъ, Който ме отмъщава, и покорява людіе подъ моя власть :

48 Който ме шсвокождава изъ непріателиите мои. Ёи възвѣшавашъ ме надъ оныя които ми сж противници : шсвободилъ си ме ѿ мѣща неправедна.

49 Заради това ще Те славимъ, Господи, между народыте, и во името Твое ще поемъ.

50 Той безвѣличава спасеніята на-цара Своего, и прави милость на помазанника Своего, на Давида, и на сѣмето мѣ до вѣка.

ПСАЛОМЪ ѿ.

(Давидъ славослови Бога : говори за презрадныя законъ на-Господа. Моли Му се да му прости прегрѣшеніята, и да го учува отъ всяко зло.)

За первыя тѣ пѣвецъ.

Псаломъ Давидовъ

НЕБЕСАТА повѣстѣватъ славата на-Бога, и распространеніето (некесно) шкавава дѣлото на-ржцѣте мѣ.

2 Деньо камъ деньжтъ говори слово, и ношѣта камъ ношѣта шкавава раздѣмъ.

3 Не се намира разговоръ, нито слово, на-кoyто гласо имъ да се не чѣе.

4 Въ сичката земля излѣзна гласо имъ, и дори до крайовете вселенскїи словесата имъ. Въ нихъ постави Онъ жилище за слънцето :

5 И оно излѣзнѣва както младоженецъ изъ брачното легало свое : радѣвасе, както мѣжественно за да свърши теченіето :

6 ѿ край небесный (е) исхожденіето мѣ : и при-